

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/730/2015
Identifikačné číslo spisu: 7813203845
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7813203845.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: CD Consulting, s.r.o., so sídlom v Prahe, Politických vězňů č. 1272/21, Česká republika, IČO: 26 429 705, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanej: R. M., naposledy bytom E., t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníkom JUDr. Ľubomírom Ďuričekom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Rožňava, o zaplatenie 471,99 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 12 C 337/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 12. februára 2015, sp. zn. 11 Co 238/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 (ďalej len „Nariadenie“) sa žalobca v konaní domáha plnenia zo zmenky. Spolok právnej ochrany spotrebiteľa, so sídlom Čajakova 1, Košice, IČO: 42 244 552 (ďalej len „SPOS“), dňa 23. októbra 2013 písomne oznámilo Okresnému súdu Rožňava (ďalej aj „súd prvej inštancie“), že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej. Žalovaná sa k tomuto procesnému úkonu SPOS nevyjadrila.

2. Žalobca vo vyjadrení k predmetnému úkonu SPOS uviedol, že v danom prípade ide o európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, na ktoré sa vzťahuje Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 (ďalej aj „Nariadenie“). Podľa názoru žalobcu je v takejto veci vedľajšie účastníctvo neprípustné.

3. Súd prvej inštancie uznesením z 9. januára 2014, č. k. 12 C 337/2013-55, pripustil vstup SPOS do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej. V odôvodnení uviedol, že európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je upravené Nariadením, pričom to, čo nie je upravené v Nariadení, je upravené v procesnom práve členského štátu,

v ktorom sa konanie vedie. Text Nariadenia nevyklučuje účasť vedľajšieho účastníka a Nariadenie ani nemá ustanovenie upravujúce účasť vedľajšieho účastníka v takomto konaní. Preto pri rozhodovaní o prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania treba aplikovať § 93 ods. 1 až 4 O.s.p. Vstup SPOS do konania pripustil, lebo v danom prípade boli splnené všetky podmienky na to, aby tento subjekt mohol v konaní vystupovať ako vedľajší účastník. Námietky žalobcu o neprípustnosti vstupu SPOS ako vedľajšieho účastníka považoval súd prvej inštancie za nedôvodné a nemajúce podklad v ustanoveniach Nariadenia.

4. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 12. februára 2015, sp. zn. 11 Co 238/2014, napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že otázku prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu je potrebné riešiť podľa ustanovení vnútroštátnej právnej úpravy (t. j. Občianskeho súdneho poriadku), lebo Nariadenie nemá v tomto smere osobitnú úpravu.

5. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie tvrdiac, že jej v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) procesným postupom súdov, ktoré nepostupovali podľa nariadenia, ale podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a pripustili vstup SPOS do konania ako vedľajšieho účastníka, i keď sa to prieči nariadeniu. Povolením vstupu tohto subjektu do prebiehajúceho európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa zabráni tomu, aby sa mohli naplniť ciele sledované nariadením - zjednodušenie, zrýchlenie a zlacnenie takéhoto konania. Vzhľadom na to, že vedľajší účastník má z procesného hľadiska rovnaké práva ako účastník konania, jeho účasť v tomto osobitnom druhu konania neúmerne predĺži konanie, zvýši jeho časovú náročnosť a spôsobí tiež nárast trov konania a nákladov účastníkov vynaložených na ochranu ich práv. Súdny svoje rozhodnutia založili na nesprávnom výklade nariadenia. Skutočnosť, že nariadenie neobsahuje úpravu vedľajšieho účastníctva totiž podľa žalobkyne znamená, že nariadenie vylučuje uplatnenie tohto inštitútu v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Nesprávny je preto názor súdov, že práve táto skutočnosť otvára možnosť, aby vedľajší účastník vstúpil do takéhoto konania za podmienok upravených vnútroštátnymi predpismi. Z týchto dôvodov žiadala napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalovaná a SPOS sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní [§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)] po zistení, že dovolanie bolo podané včas k tomu oprávneným subjektom, zastúpeným advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

8. V danom prípade bolo dovolanie podané 18. júna 2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vychádzajúc z uvedených ustanovení, s prihliadnutím na základné princípy CSP obsiahnuté v jeho čl. 2 ods. 1, 2 a čl. 3 ods. 1, najvyšší súd posudzoval podmienky prípustnosti dovolania podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

9. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom (§ 452 ods. 1 CSP). Išlo o konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 15/2015, 3 Cdo 119/2015, 3 Cdo 133/2015, 3 Cdo 134/2015, 3 Cdo 154/2015, 8 Cdo 269/2015. Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto

konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Toto rozhodnutie vo veci samej prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

12. V časti výroku o trovách dovolacieho konania rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.